

Tan sols un any més

Un any més que s'acaba i un any més que comença, i en essència res no ha canviat. Quasi tot continua com sempre, amb el mateix regust a florit, només que serem més vells. Això no obstant, arreu del Principat han passat coses, i diguem que, bona part, han estat dolentes.

Els partits polítics s'han tirat els «trastos», els uns a la teulada dels altres. Els treballadors tenim l'ai al cor dia rera dia, pensant quin serà l'instant que ens diran que deixem de cobrar el nostre salari, mitjançant el patiment de conflictes laborals, que fa temps estan a l'ordre del dia. Ara mateix, tenim l'exemple amb la llarga vaga dels estibadors del moll de Barcelona, per a no citar-ne més.

En el camp de la cultura estem en l'enredat i violent punt d'esguardar com els nostres millors amics castellanoparlants, que sempre ens havien dit que portaven a Catalunya de pell endins, posen exagerats impediments perquè no prosperi el programa d'impartir els estudis amb la nostra materna i rica llengua.

Més enllà de la Nació, a l'Estat Espanyol, és evident que el Govern no sap per on camina, i l'oposició sembla que té serioses dificultats per a poguer aportar clares respostes als problemes que en aquests difícils moments ofereix la coneguda mala gestió del partit que ostenta el poder. I, enmig de tot, alguns sectors de l'esquerra juguen a barallar-se.

Dissortadament, el terrorisme ens està condemnant a assistir inermes al nodriment dels seus afanys i els assassinats s'esdevenen a una cadència més que amoïnadora.

Dintre d'aquest malmenat panorama, les travesses del futbol dels caps de setmana van produint milionaris i contribuint a distreure al país dels assumptes que podrien desvetllar-lo.

Si parlem a nivell de tot el planeta blau, com diria

l'inoblidable i estimat Professor Doctor Rodríguez de la Fuente, l'horitzó pinta volves negres. En un cantó, tenim als desconcertants americans, que exerceixen una notable ascendència sobre l'Europa vulnerable, i que han votat a un Reagan que no sembla quallar massa simpaties, fent créixer, en uns moments crítics, la por a l'imperialisme. I, a l'altra banda, ens inquieten els signes d'una intervenció soviètica a Polònia que, aquests dies, ensenyen les sinistres dents de la guerra.

No fa gaires dies un boig assassinà al Beatle John Lennon a trets de pistola, fent-nos plorar la seva mort a tots els que vàrem viure de ple els nostàlgics anys seixanta. I, hi ha qui ha dit que s'han exagerat les torques!

I així, sense parar, tots els anys.

Està clar, doncs, que tot segueix igual, o quasi igual, malgrat passem el full del calendari. Tothom, com innocents i soferts tanoques, estem immersos en l'ambiciosa cursa del poder i dels privilegis econòmics, enllestint el temps, muntats a la freda velocitat i donant monòtones voltes dins la turmentosa selva de martellades que ens fereixen moral i físicament com si ens donéssin cosses al cos i ens trepitgessin els sentiments. Si arribéssim a la conclusió que ens hem descurat un xic de les raons de l'esperit, fins percebre que hem deixat d'ésser esclaus per moure'ns, senzillament, com feixucs autòmats, tantost cercaríem la puresa de la vida, i llavors, sense pensar-nos-ho gens, desertaríem de la falsa felicitat que ens dóna la música buida i absent de missatge o d'afartar-nos en els àpats mentre hi ha qui es mor de gana o de la immoderació en les begudes i el tabac, quan estem criticant la manca de força de voluntat que alguns tenen en tares que s'emparenten amb les nostres.

Moltes vegades els somnis ens destapen els menuts i limitats forats de la il·lusió; la majoria dels jorns de l'any, però, corren pel camí del desànim marcant el traç dessaborit i gris de l'abatiment.

Potser algun dia, la veritat del plor alliberat d'un bressol a l'emparança d'estels i calius d'un vint-i-cinc de desembre qualsevol, des del bell mig d'aquesta gran establia que és la terra, ens farà assolir la clarividència necessària per forjar plegats la part bona de la història.

Potser, aleshores, fit a fit, i amb tota la sinceritat i l'esplendor del sol naixent, ens direm: Germans, la Pau és amb vosaltres.

J. Canals

Transports BONET

Barcelona:

Pallars, 129 - Telèfon 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Telèfon 225 69 36

Santa Eulàlia de Ronçana:

Telèfon 844 89 98

FORN DE PA

PASTISSERIA

Sant Antoni



El Rieral

Telèfon 844 81 80

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA